Gümüş Kumun Sırrı
Yavuz DEMİRKIRAN

Gümüş Kumun Sırrı

Yavuz DEMİRKIRAN

Sophie bütün yıl deniz kenarı tatilini beklemişti. Sarı yağmurlukluğunu, kırmızı lastik çizmelerini ve çizim defterini hazırladı. İlk sabah plaja koştu ve tuzlu havayı içine çekti. Dalgalar gelip gidiyor, martılar tepede ötüyordu. Sophie aralıklı dişleriyle gülümsedi ve bunun şimdiye kadarki en güzel tatil olacağını biliyordu.

Sophie her gün plajı keşfetti. Deniz kabukları topladı, kumdan kaleler yaptı ve yengeçlerin yan yan yürüyüşünün resimlerini çizdi. Dalgalı siyah at kuyruğu, kıyı boyunca koşarken zıplıyordu. Bir akşam iki büyük kayanın arasında dar bir patika fark etti. Uzun otlarla gizlenmişti ve Sophie'nin ela gözleri merakla parladı. Onu takip edip nereye gittiğini görmeye karar verdi.

Patika küçük, gizli bir plaja açıldı. Sophie şaşkınlıkla nefesini tuttu. Kum, akşam ışığında gümüş gibi parlıyordu! Gökyüzünden milyonlarca minik yıldız düşmüş gibi ışıldıyordu. Bütün plaj pırıl pırıl parlıyor ve göz kırpıyordu. Sophie diz çöküp bir avuç kum aldı. Serin ve yumuşacıktı, gümüş ışık parmaklarında dans ediyordu. Hayatında bu kadar güzel bir şey görmemişti.

Sophie tatil evine koştu ve parlayan plajı ailesine anlattı. Onlar gülümseyip hayal gördüğünü söylediler. Ama Sophie emindi. Ertesi akşam defterini ve kalemini alıp gizli plaja oturdu ve gümüş parıltıyı izledi. Işıldayan kumun resimlerini çizdi ve gördüğü her şeyi yazdı. Gümüş kumun sırrını anlamak istiyordu.

Parlayan plajın haberi yayıldı. Meraklı ziyaretçiler onu görmek için her yerden geldi. Işıldayan kuma "ooo" ve "aaa" diyerek hayran kaldılar. Bazıları parlak gümüş kumu eve götürmek için kavanozlara ve çantalara doldurdu. Büyünün bir hatırasını istiyorlardı. Ama Sophie parıltının her gece biraz daha zayıfladığını fark etti. Kaşlarını çattı ve kalemini ısırdı. Bir şeyler yanlış gidiyordu.

Bir akşam Sophie kumun içinde minik canlılar gördü. Pirinç tanesinden büyük değillerdi ve yumuşak bir gümüş ışıkla parlıyorlardı. İnsanlar kumu aldığında minik canlılar da alınıyordu. Sophie bir ailenin büyük bir kavanozu kumla doldurmasını izledi. İçerideki küçük canlılar parlamayı bıraktı. Sophie onları korumak için bir şey yapması gerektiğini biliyordu.

Sophie daha fazlasını öğrenmeye karar verdi. Yerel deniz merkezine sordu ve yuvarlak gözlüklü, sıcak gülümsemeli deniz bilimci Dr. Maya Okafor ile tanıştı. Dr. Okafor, Sophie parlayan plajı ve minik canlıları anlatırken dikkatle dinledi. "Çok dikkatlisin, Sophie," dedi. "Bu küçük canlılara biyolüminesans plankton denir. Kumun parlamasını onlar sağlar."

Dr. Okafor, Sophie'yi büyüteciyle gizli plaja götürdü. Kumun içine diz çöktüler ve minik canlıları birlikte incelediler. Dr. Okafor planktonların zararsız ve çok hassas olduklarını açıkladı. "İnsanlar kumu eve götürdüğünde planktonlar yaşayamaz," dedi. "Plajın parlaması için onlara ihtiyacı var." Sophie başını salladı. Planktonları korumak ve plajı herkes için büyülü tutmak istiyordu.

Sophie'nin bir fikri vardı. Ziyaretçilere parlayan plajı öğretmek için bir proje başlatacaktı. "Lütfen bakın, ama kumu almayın!" yazan renkli tabelalar yaptı. Minik canlıların resimlerini çizdi ve onlar hakkında eğlenceli bilgiler yazdı. Dr. Okafor, plaj girişinde bilgi ve yakından bakmak için bir kavanoz kumla küçük bir masa kurmasına yardım etti.

Ertesi akşam ziyaretçiler parlayan plaja geldi. Sophie defteri elinde masasının yanında durdu. "Merhaba!" dedi. "Kumun minik deniz canlıları sayesinde parladığını biliyor muydunuz? Kumu eve götürürsek yaşayamazlar. Lütfen parıltının keyfini çıkarın ama kumu burada bırakın." Bazıları şaşırdı, ama çoğu gülümseyip kabul etti. Plajı korumaya yardım etmek istiyorlardı.

Dr. Okafor, Sophie'ye yardım etmek için bir gönüllü ekibi düzenledi. Plaja zarar vermeden keyfini nasıl çıkaracaklarına dair ipuçları olan küçük kartlar dağıttılar. Ziyaretçiler yumuşak adım atmayı ve planktonları rahatsız etmeyen kırmızı el fenerleri kullanmayı öğrendi. Fotoğraf çekebilirlerdi ama kum alamazlardı. Sophie insanların plaja saygı gösterdiğini görünce gurur duydu. Parıltı yeniden güçlendi ve planktonlar mutlulukla ışıldadı.

O gece Sophie ve Dr. Okafor gizli plajda durup gümüş parıltıyı izledi. "Harika bir şey yaptın, Sophie," dedi Dr. Okafor. "Merakını ve sesini doğayı korumak için kullandın." Sophie gülümsedi, çilli burnu kırıştı. Çizimler ve notlarla dolu defterine baktı. Doğayı öğrenmenin onu korumanın ilk adımı olduğunu biliyordu.

Deniz kenarı tatili sona erdi, ama Sophie'nin projesi devam etti. Dr. Okafor tabelaları asılı tutacağına ve daha çok ziyaretçiye parlayan plajı öğreteceğine söz verdi. Sophie defterini rehber olarak Dr. Okafor'a bıraktı. Son akşam Sophie gizli plajı bir kez daha ziyaret etti. Gümüş kum teşekkür eder gibi ışıldadı. Sophie el sallayarak vedalaştı, geri döneceğini biliyordu.

Eve dönünce Sophie herkese macerasını anlattı. Arkadaşlarına çizdiği resimleri gösterdi ve minik canlıların kumun parlamasını nasıl sağladığını açıkladı. Onları doğa konusunda meraklı olmaya ve doğayı korumaya teşvik etti. "En küçük canlılar bile önemlidir," dedi. Arkadaşları kocaman gözlerle dinledi ve eğer parlayan bir plaja giderlerse yardım edeceklerine söz verdi.

Sophie'nin hikâyesi yayıldı ve kısa sürede başka çocuklar da özel yerleri korumaya yardım etmek istedi. Okulda bir doğa kulübü kurdu; orada çevreyi öğrendiler ve Dünya Günü için afişler yaptılar. Sophie mutluydu. Harika bir sır keşfetmiş ve onun güvende kalmasını sağlamıştı. Gümüş kum her akşam hâlâ parlıyor, Sophie ve Dr. Okafor sayesinde minik canlılar ışıldamaya devam ediyor.

Ve eğer bir gün gün batımından sonra gümüş gibi parlayan bir plaja giderseniz, Sophie'nin hikâyesini hatırlayın. Dikkatle bakın, fotoğraf çekin ve büyünün keyfini çıkarın. Ama kumu ait olduğu yerde bırakın ki minik canlılar parlamaya devam etsin. Doğa harikaları dikkatle incelenmeyi ve korunmayı hak eder ve büyük kalpli küçük bir insan bile fark yaratabilir. Gümüş kumun sırrı herkesin paylaşması için güvende.